

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 4901-08 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

בפני כב' השופטת עדי חן-ברק

תובעים
1. גרפונט בע"מ
2. חנה קורן מכון לגרפולוגיה בע"מ

נגד

נתבעים
1. גיא פלד
2. ודים נדל
3. מחשבים 2000 (ג.ש.נ. 2004) בע"מ

פסק דין

טענה לחדירה מרחוק למחשבי התובעות המהווה עילה לתביעה כספית על פי חוק הגנת הפרטיות התשמ"א 1981 (להלן: "החוק").

א. כללי:

1. התובעות הינן חברות הנמצאות בבעלות הגב' חנה קורן. התובעת 1 עוסקת בבניית אתרים באינטרנט ואילו התובעת 2 עוסקת בגרפולוגיה (התובעות יכוננו, לשם הנוחיות, "קורן" ו/או "התובעות").
 2. הנתבעת 3 עוסקת במחשבים ונותנת, בין היתר, שירותי התקנת תוכנות מחשוב ללקוחות שונים (להלן: "החברה"). הנתבע 1 הינו מנהלה של החברה. הנתבע 2 עבד, במועד הרלבנטי, כטכנאי מחשבים בחברה (להלן: "ודים").
 3. קורן התקשרה עם החברה לצורך התקנת רשת מחשבים ושירותים שיאפשרו עבודה משותפת של המחשבים בכל שלוחות קורן. הרשת הותקנה, כנראה, בחודש 3/06. ההתקשרות נעשתה בין התובעת 2 לבין החברה ואולם לטענת קורן הרשת כללה גם את מחשבי התובעת 1.
 4. קורן לא שילמה לחברה חלק מהתמורה המוסכמת עבור התקנת הרשת והשירותים, ועל כן הגישה החברה, ביום 14/1/07, תביעה כנגד התובעת 2 בגין אי התשלום (התביעה הוגשה על סכום של כ-10,000 ₪).
- בכתב ההגנה שהוגש ע"י קורן הועלו טענות בקשר לליקויים בהתקנת הרשת והשירותים שסיפקה החברה. כן נטען כי הליקויים הביאו להפסקת ההתקשרות עם החברה.

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 08-4901 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

- לאחר שנשמעו ראיות הוסכם כי יינתן פסק דין על דרך הפשרה. בפסק הדין שניתן ע"י כב' הש' נאות-פרי, התקבלה התביעה בחלקה וקורן חויבה לשלם לחברה סך של כ - 8,000 ₪ (פסק הדין צורף לתצהירי הנתבעים).
5. במסגרת הליך גילוי מסמכים שנערך בתביעת החברה כנגד קורן שלח ב"כ החברה לב"כ קורן תמונות (screenshots) של שרת המחשב המשותף לתובעת 1 ולתובעת 2, אשר נטען כי צולמו ע"י החברה ביום 4/9/06.
- בגין צילום תמונות אלו הוגשה התביעה דן בה טוענת קורן לביצוע האזנת סתר ופגיעה בפרטיות ע"י הנתבעים כלפי התובעות, זאת בכך שחדרו למחשבי התובעות מרחוק, בניגוד להסכמתה, והעתיקו/צולמו תמונות מהשרת.
- צילום התמונות נעשה בסמוך למכתב ששלח ב"כ קורן לחברה, ביום 27/8/06, ובו מנה את התקלות והבעיות ברשת המחשבים שבגינן, לטענת קורן, נגרם לה נזק כספי. כן דרש ב"כ קורן מהחברה, באותו מכתב, לתקן את התקלות בתוך 7 ימים.
6. בתביעה שבפני העידו חנה קורן, לילך זאבי שהיתה אחראית במועד הרלוונטי על מערך המחשוב אצל התובעות, ואילן חמוי אשר הגיש חוות דעת מומחה שהתייחסה, בעיקר, לליקויים במערכת שהתקינה החברה.
- מטעם הנתבעות העיד הנתבע 1 - מנהלה (להלן: "גיא"), ודים, ולי שקולניק שנטען כי הועסקה ע"י קורן בחודשים 11/05 ועד 6/06.

ב. טענות הצדדים (בתמצית):

קורן:

7. (א) העובדה שהנתבעים צלמו תמונות משרת המחשבים של קורן מלמדת כי הם שמרו לעצמם, ללא הסכמת קורן, אפשרות חדירה למחשבים מרחוק ובכל עת.
- (ב) יש לראות את החדירה למחשב כהאזנת הסתר, אשר נעשתה על ידם לאחר סיום ההתקשרות בין קורן לחברה. החל מחודש 8/06, טרם צילום התמונות, נאלצה קורן להתקשר עם חברה אחרת לצורך מתן שירות למחשביה ומכאן שבמועד הצילום הסתיימה ההתקשרות עם החברה.
- (ג) מעשי הנתבעים מהווים פגיעה בפרטיות ע"פ סעי' 1(2), 2(2), 5(2), 10(2) לחוק הגנת הפרטיות.
- (ד) נוכח העובדה כי הפגיעה נעשתה בזדון, ובהתאם לאמור בסעיף 29א(ב)(1) לחוק, זכאית קורן לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך 100,000 ₪

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 08-4901 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

הנתבעים:

8. (א) יש לדחות התביעה בשל מעשה בית דין נוכח קביעת כב' הש' נאות פרי בפסק דינה לפיה לא הוכח כי החברה חדרה למחשבי קורן וביצעה האזנת סתר. הנושא עלה בתצהיר קורן והעדים נחקרו על הענין, כך שמדובר בנושא שהוכרע לגופו.
- (ב) לתובעת 1 אין כל עילת תביעה נגד הנתבעים. החברה התקשרה רק עם התובעת 2.
- (ג) קורן אפשרה לחברה לתקן ליקויים "מרחוק", דהיינו, אפשרה לה להיכנס למחשביה מרחוק על מנת לחסוך הזמנת טכנאי בכל קלקול, ומכאן שלא בוצעה כניסה למחשבים בניגוד להסכמתה של קורן.
- (ד) במועד בו צולמו התמונות טרם הסתיימה ההתקשרות בין הצדדים, והראיה לכך היא שמספר ימים קודם לכן נדרשה החברה לתקן את הליקויים הנטענים על ידי קורן.
- (ה) צילום תמונות מתוך שרת מחשב אינו בגדר "הקלטת שיחה", ועל כן אין תחולה לחוק האזנת סתר. יתר החלופות בחוק הגנת הפרטיות אף הן אינן רלבנטיות.
- (ו) אין לתאגיד עילת תביעה על פי חוק הגנת הפרטיות.
- (ז) גם אם היתה הפרה של חוק הגנת הפרטיות הרי שמדובר בפגיעה שאין בה ממש.
- (ח) בתצהירי התובעות לא נטען לקיומו של נזק, ואילו הדרישה בסיכומים לפיצוי ללא הוכחת נזק, כלל לא נטענה בכתב התביעה.
- (ט) מאחר ולא נעשה פרסום ביחס לתמונות אין כל עילה כלפי החברה.
- (י) אין עילת תביעה אישית כנגד מנהל החברה והעובד השכיר שלה-הנתבע 2.
- (יא) לנתבעות עומדות הגנות מכח ס' 18(2)(ב), 18(2)(ג), 18(2)(ד) לחוק הגנת הפרטיות.

ג. דיון והכרעה:

9. ראשית יש לסלק מדרכינו טענת סף שהעלו הנתבעים - מעשה בית דין: כב' הש' נאות-פרי קבעה בפסק דינה (בתביעת החברה כנגד קורן) כי: **"לא הוכח שהתובעות חדרה למחשב הנתבעת או בצעה כלפיו "האזנת סתר" כפי שנטען"**. ב"כ הנתבעות מבקשת לראות בקביעה זו מעשה בית דין שדי בה להביא לדחיית התביעה.
- אין בידי לקבל טענה זו:
- בכתב ההגנה שהוגש על ידי קורן בתביעת החברה נגדה לא הועלתה כל טענה בדבר פגיעה בפרטיות והאזנת סתר. יתר על כן, לאחר שב"כ החברה העביר לב"כ קורן את התמונות, הגישו הצדדים תצהירי עדות ראשית. בתצהיר קורן נכתב במפורש כי בכוונתה להגיש תביעה אזרחית כנגד החברה בגין חדירה למחשבים ופגיעה בפרטיות, ומכאן שגם אם הנושא עלה בשאלה כזו או אחרת בישיבת ההוכחות, אין לראות את הדבר כפלוגתא שקויים בה דיון ושההכרעה בה היתה חיונית לצורך פסק הדין שניתן. אוסיף עוד כי מניסוחה של

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 08-4901 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

כב' הש' פרי ספק אם מדובר בקביעת ממצא פוזיטיבי להבדיל ממצא הנובע מהעדר הוכחה. לפירוט התנאים לקיום השתק פלוגתא ראה ע"א 1041/97 סררו נ' נעלי תומרס נד(1) 642. מעבר לאמור לעיל יש לומר כי פסק הדין ניתן על דרך הפשרה (לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט). על פסק דין כזה נפסק כי נוצר ספק מובנה באשר לכוחו להקים השתק פלוגתא וכי יש להתייחס אליו כאל פסק דין שניתן בהסכמה, כך שההכרעה בו תהיה מתוחמת לתיק הקונקרטי. ראה דברי כב' הש' רובינשטיין בענין רע"א 682/07, לב לבייב נ' גילר (ניתן ביום 20.6.07).

10. ואולם דחיית טענת הסף, כאמור לעיל, לא תועיל לקורן משהגעתי למסקנה כי דין התביעה, המושתת על חוק הגנת הפרטיות בלבד, להדחות, ואפרט:

א. אי תחולת חוק הגנת הפרטיות:

11. חוק הגנת הפרטיות אינו מכיר בתאגיד כמושא לפגיעה בפרטיות. משהתביעה מבוססת אך ורק על חוק זה (בשילוב חוק האזנת סתר), הרי שדינה להדחות:
12. סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי "אדם" לענין סעיף 2 (שהוא הסעיף המפרט ומגדיר לנו מהי פגיעה בפרטיות) הינו "למעט תאגיד". מכאן שהגדרת "אדם" מוציאה מכללא תאגיד לגבי כל אותן הוראות החוק שבהן נקבעה ההגנה על פרטיותו של האדם הפיסי להבדיל מתאגיד, וראה בענין זה את פסיקת בית המשפט העליון: בג"צ 648/99 נאוי נ' יו"ר הכנסת ואח', תק-עליון 199(1), 1521: "הוצאת תאגיד מגדר המונח "אדם" בסעיף 3 הנ"ל, מכוונת, ככלל, למנוע הכרה בתאגיד כמושא לפגיעה בפרטיות".
- ע"א 5893/91 טפחות נ' צבאח פ"ד מח(2) 573 ניתן ביום 11/4/94: "חוק הגנת הפרטיות אינו מגן על ענייניה של חברה. סעיף 3 שבו קובע מפורשות כי לצורכי סעיף 2(8) תאגיד אינו בגדר המונח "אדם"".
- בג"צ 259/84 מילן נ' רשות השידור ניתן ביום 19/6/84: "חוק הגנת הפרטיות מבחין בין אדם לבין תאגיד, עליו אין להוראותיו תחולה: סעיף 3 לחוק. לכן ניתן לומר שגוף משפטי נמצא ממילא מחוץ לתחום חיי הפרט הראויים להגנה".
13. עוד לפסיקת בתי המשפט המחוזיים והשלום בענין זה ראה: עת"מ (ת"א) 2052/04 אדם טבע ודין נ' מנהל מקרקעי ישראל ניתן ביום 13/9/04, ה"פ (ת"א) 691/91 החברה האמריקאית נ' דלק ניתן ביום 31/12/93, ת.א (ת"א) 32384/98 מגדלי תאומי ים נ' מור נכסים ניתן ביום 11/5/04, ק"פ 7845/93 יש ליין בע"מ נ' הר טוב ניתן ביום 24/1/96, ק"פ 3001/97 קואפרטיב הנמל נ' פישנדר ניתן ביום 11/6/98.
14. פניה לדברי הכנסת אף היא מלמדת כי כוונת המחוקק היתה להחיל את החוק על בני אדם בהיות ההגנה על זכות הפרטיות ממוקדת בהיבט אישי:

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 08-4901 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

"החוק יחול על בני אדם להבדיל מ-"אדם", באשר המושג אדם כולל גם תאגיז והכוונה היסודית היא להגן על פרט ולא על תאגידיים" דבריו של שר המשפטים שמואל תמיר בעת הצגת החוק בקריאה ראשונה בכנסת-דברי הכנסת חוברת ל"א עמ' 3489.
15. כן ראה עמדתו של פרופ' דויטש :

"ההגנה על הסוד המסחרי מציבה במוקד את ההגנה על האינטרס הרכושי של בעל המידע. ההגנה על הזכות לפרטיות ממוקדת בהיבט האישי..הבדל מובהק בין ההגנה על הפרטיות לבין ההגנה על סוד מסחרי טמון בכך שדין הגנת הפרטיות אינו מגן על "פרטיותם" של תאגידיים" מיגל דויטש, עולות מסחריות וסודות מסחר נבו הוצאה לאור תשס"ב 2002 עמ' 489 ו-491.

דעתו של עו"ד דן חי בספרו, ההגנה על הפרטיות בישראל 2006 פרק 7.1.1 :
"בנסחו את הגדרת "אדם" בסעיף 3 לחוק התכוון המחוקק כי כל אותם סעיפים שנמנו על ידו בהגדרה, לא יחולו על תאגיז. הניסיון להיתפס לטענה כי סעיפים בהם לא מופיעה המילה אדם חלים על תאגיז מחטיא כוונה זו".

והאמור במאמרם של ד"ר גולדנברג ופרופ' רייך, חדירה למחשב כעוולה נזיקית שערי משפט כרך ד' עמ' 415 :

"איסור הפגיעה בפרטיות מתייחס רק לאדם בשר ודם, ולא לתאגיז (ראו הגדרת "אדם" בסעיף 3 לחוק, וכן בג"צ 648/99 נאווי נ' יו"ר הכנסת".

ב. לא בוצעה האזנת סתר :

16. גם לו הייתי מקבלת פרשנות אחרת לפיה סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות אינו מתייחס לכל סעיפי החוק, אלא רק לאותם סעיפים בהם מופיעה המילה "אדם", הרי שלא הוכח כי בוצעה האזנת סתר כמשמעה בסעיף 2(2) לחוק הגנת הפרטיות ("האזנה האסורה ע"פ חוק").

17. האזנה האסורה ע"פ חוק הגנת הפרטיות כאמור בסעיף 2(2) – הינה האזנה אסורה ע"פ חוק האזנת סתר (רוזן), על האזנת סתר ופגיעה בפרטיות בהאזנת סתר, משפטים י"ז עמ' 146).

18. המסכים שצולמו הם מסכים של שרת המחשבים של התובעות ומכאן שאין מדובר בהאזנה ל – "שיחה", אשר הוגדרה כך - "בדיבור או בבזק (בזק: "סימנים, אותות, כתב, צורות חזותיות, קולות או מידע, המועברים באמצעות תיל, אלחוטי, מערכת אופטית או מערכת אלקטרומגנטית אחרת"), לרבות בטלפון, בטלפון אלחוטי, ברדיו טלפון נייד, במכשיר קשר אלחוטי, בפקסימיליה, בטלקס, בטלפרינטר או בתקשורת בין מחשבים".

19. צילום אחד מתוך המסכים הוא צילום של תיבת דואר נכנס, ואולם בקשר לכך נפסק כי יש להבחין בין התקשרות או התחברות למחשב – דבר שהוגדר כחדירה למחשב (שאינה האזנת סתר – ראה סעיף 4 לחוק המחשבים התשנ"ה 1995 הדן בעבירה פלילית של חדירה למחשב,

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 08-4901 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

שאינן בצידה עוולה נזיקית מקבילה), לבין התחברות או התקשרות לקווי התקשורת של המחשב – דבר שהוגדר כהאזנת סתר. עם הגעת הודעת דואר אלקטרוני למחשבו של הנמען מסתיים מסעו של הדואר ואין מדובר עוד בתהליך של "תקשורת בין מחשבים" אלא בהודעה המאוחסנת במחשב היעד באופן קבוע, ומכאן שצילומה ו/או העתקה אינו בגדר האזנת סתר והתיעוד אינו תיעוד המבוצע תוך כדי "תקשורת בין מחשבים". לפירוט והרחבת האמור לעיל ראה בפסק הדין ובהחלטות הביניים שניתנו בפרשת "הסוס הטרויאני" בת.פ (ת"א) 40206/05 מדינת ישראל נ' אברהם בן אברהם ואח' ניתן ביום 10/6/09, והחלטות הביניים שניתנו בתיק ב - 5/2/07, וב - 18/9/07.

20. ביחס לסעיפים 2(5) ו-2(10) לחוק הגנת הפרטיות אומר כי התובעות הוכיחו תחולתם (אם נקבל, כמובן, את הפרשנות לפיה רשאיות התובעות לתבוע מכוח חוק הגנת הפרטיות). כן הוכח כי קורן לא נתנה הסכמה לכך שתינתן לחברה אפשרות כניסה מרחוק למחשביה על בסיס קבוע.

ודוק – אני מקבלת גרסת הנתבעים כי ניתנה הסכמה לכניסה מרחוק לארוע בודד וחד פעמי ואולם לא ניתן היה ללמוד מכך שלאחר אותו ארוע הם יכולים להמשיך ולהכנס למחשבים מרחוק, על אף שקורן לא שינתה את הסיסמא כפי שהעידו:

לעדות קורן והעדה מטעמה (זאבי) לפיה קורן הודיעה לודים ולעובד נוסף של החברה (מורן) כי היא אינה מסכימה ליינתן לנתבעים אפשרות לכניסה מרחוק למחשבים, יש תמיכה בעדויות הנתבעים ובהתנהלותם:

לי שקולניק, שעבדה אצל קורן מ-11/05 ועד 6/06 העידה (מטעם הנתבעים) כי לחברה אכן לא היתה גישה מרחוק זאת נוכח סרובה של קורן לאפשר זאת. כן העידה בקשר לאותו ארוע שבו לגרסתה התירה קורן לודים לתקן תקלה ע"י התחברות מרחוק, כי אכן מדובר היה בארוע חד פעמי:

"ש. היא (הכוונה לחנה קורן- ע.ב) אישרה לו לתקן נקודתית את התקלה מרחוק ?

ת. כן". עמ' 13 שר' 18 (ההדגשה לא במקור-ע.ב.).

לאמור לעיל יש לצרף גם את העובדה שהחברה לא הזמינה לעדות את מורן (עובד שכיר שעבד בחברה במועד הרלבנטי) שיכול היה להתייחס לגרסתה העובדתית של קורן באשר לארוע בו היתה נוכחת ושאותו תארה בתצהירה, וכן את העובדה שהנתבעים התקשו לספק הסבר מניח את הדעת לכך שאין בנמצא כל פקודת עבודה ו/או חיוב לתיקונים שבצעו להתקשרות מרחוק במהלך התקופה.

ג. אין מקום לפסיקת פיצוי:

21. יחד עם זאת וגם אם תתקבל הגישה המאפשרת לחברה לתבוע מכוח החוק, הרי שבנסיבות הענין אין מקום לפסיקת פיצוי כלשהו:

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 4901-08 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

22. אין לקבל טענת ב"כ החברה לפיה משלא נתבע בכתב התביעה פיצוי ללא הוכחת נזק כאמור בסעיף 29 לחוק הגנת הפרטיות, ומשכשלה קורן להוכיח כי נגרם לה נזק, אזי בית המשפט אינו רשאי לשקול פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק. ראה בענין זה האמור בע"א 3616/92 דקל נ' חשב היחידה דינים עליון נו 279 שם התייחס בית המשפט לאפשרות לבחור בפיצוי סטטוטורי (לפי חוק זכויות יוצרים) לאחר שלא עלה בידי התובע להוכיח נזק ונפסק כי "מטרתו של החוק תסוכל אם נקבל עמדת חשב לפיה קושי בהוכחת הנזק הממשי במידה הדרושה להוכחה במשפט אזרחי, מונע את האפשרות לקבל פיצוי סטטוטורי. אין מקום "להעניש" תובע שניסה להוכיח את נזקו הממשי ולמנוע ממנו את האפשרות לקבל פיצוי סטטוטורי, לאחר שהוכיח כי זכותו הופרה".

23. ואולם בקביעת גובה הפיצוי הסטטוטורי, אשר פסיקתו מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט, יש לתת את הדעת לפגיעה הסוביקטיבית שנגרמה לתובע כפי שהיא עולה מתוך עדותו. כן רשאי בית המשפט לתת דעתו למבחנים הנורמטיביים הקבועים בסעיף 22 לחוק ולהתחשב בראיות שהובאו להוכחת הנזק הממשי שנטען כי נגרם עקב ההפרה. קורן, שבתצהירה, כאמור לעיל, לא טענה ו/או לא הוכיחה כי נגרם לה נזק כלשהו, קבלה בעדותה אך ורק על כך שצילום התמונות נעשה ע"י כניסה למחשב מרחוק ולא ע"י הגעת טכנאי למשרדה – כלומר לדידה לא היה כל פסול בכך לו היו התמונות מצולמות כאשר הנתבעים היו מגיעים למשרדה ונכנסים לשרת המחשב. ראה עדותה, בענין זה, בעמ' 10: "ש. מדוע עו"ד נקר שולח מכתב בהול בתאריך 27/8/06 למחשבים 2000 לבוא לתקן ליקויים ?

ת. רצינו להגיע לסיכום לשלם את מה שמגיע, אני רציתי לשלם בתנאי שיבואו לעשות את כל התיקונים של הדברים שהרסו....

ש. לו היו באים למשרדך ומתחברים לשרת ובודקים אותו לא היית באה אליהם בתלונה על כך ?

ת. כן הייתי באה בתלונה.

ש. למה ?

ת. אם הם היו באים פיזית לא הייתי באה בתלונה, הייתי מוכנה אפילו לשלם". (ההדגשה לא במקור-ע.ב.).

24. יש לציין, בהקשר זה, כי לטכנאי המחשבים החדש, עימו התקשרה קורן לאחר סיום קשרי העבודה עם הנתבעים, היא אפשרה להכנס למחשביה באמצעות התחברות מרחוק (אם כי העידה כי הכניסה מלווה בתנאים, ברם אלו לא הוכחו על אף שניתן היה להוכיחם בנקל ע"י צירוף, למשל, של הצהרת הסודיות שנטען כי אותו טכנאי הוחתם עליה).

25. כן יש לקחת לתת את הדעת לכך שהמסכים שצולמו הם ברובם המכריע תמונות של שרת המחשב (חומר שאין בו כל מידע מיוחד ו/או רגיש ו/או אינטימי), כאשר מי שהעתיק את המסכים היא חברת מחשבים, שהקימה רשת מחשבים עבור קורן, ושהתבקשה על ידה לתקן תקלות קיימות – כך שהיתה חשופה, ממילא, משך תקופה ארוכה, לכל החומר

בית משפט השלום בחיפה

22 יולי 2009

ת"א 4901-08 גרפונט בע"מ ואח' נ' פלד ואח'

שנמצא על שרת המחשב, ומשהוברר כי החומר לא פורסם בחוצות ו/או לא הופץ כלל, הרי שאין לראות בצילום המסכים פגיעה כלשהי או לחילופין ניתן להתייחס אליה כפגיעה שאין בה ממש אשר לא ראוי לפסוק בגינה פיצוי גם מכח סעיף 29 לחוק.

בהקשר זה אוסיף ואומר כי אין בידי לקבל את טענת קורן לפיה המסכים צולמו ע"י הנתבעים לצורך איסוף ראיות לתביעה שהגישו נגד קורן, לאחר סיום ההתקשרות ביניהם. אני מקבלת בענין זה, במלואה, את עדות ודים לפיה התמונות צולמו על ידו בעת שהתבקש ע"י גיא לבדוק את המערכת נוכח טענות קורן בדבר קיום תקלות ודרישתה לתקנם – ראה מכתב ב"כ קורן לחברה מיום 27/8/06 בו נדרשה החברה לתקן הליקויים בתוך 7 ימים.

תוצאות הבדיקה הראו כי טענות קורן חסרות שחר, ולצורך תיעוד הענין צולמו התמונות. ודוק-גם קורן העידה כי לא הודיעה לחברה בצורה מסודרת על סיום ההתקשרות איתה, ומכאן שגם אם החלה לעבוד ב-8/06 עם טכנאי אחר, הרי שאין לומר כי ההתקשרות עם החברה הסתיימה, כאשר בא כוחה פונה לחברה ב-9/06 ודורש תיקון תקלות.

הנתבעים גם כלל לא ניסו להסתיר את כניסתם לשרת המחשב של קורן וצילום התמונות: כבר במכתבו של גיא לקורן, מיד לאחר הכניסה למחשב (מכתבו מיום 5/9/06) הוא כותב במפורש כי צולמו תמונות מסך של התוכנה כשהיא עובדת – ראה האמור בסוף סעיף 11 למכתב: "כמו כן יש לנו תמונות מסך של התוכנה כשהיא עובדת בשרת! נשמח להעביר אליך כשתבקשי...". תמונות אלו הועברו, כאמור, במסגרת גילוי המסמכים בתביעת החברה. העובדה כי לא נעשה כל ניסיון להסתירם אף היא מלמדת כי הנתבעים לא סברו (מבחינה סובייקטיבית) כי הם נכנסים לשרת המחשב ללא הרשאה ו/או ללא הסכמה, ובוודאי שהדבר לא נעשה מתוך כוונה לפגוע.

סוף דבר – דין התביעה להדחות. 26.

נוכח קביעתי העובדתית בענין העדר ההסכמה (כאמור בסעיף 20 לעיל) מצאתי לנכון שלא לפסוק הוצאות משפט.

ניתן היום, א' אב תשס"ט, 22 יולי 2009, בהעדר הצדדים.

עדי חן-ברק, שופטת